

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 40, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:844](#) 25-09-2020

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:8479](#) 20-10-2020

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2020:4479](#) 21-10-2020

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:3556](#) 20-10-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:9311](#) 19-10-2020

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2020:5021](#) 16-10-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10211](#) 16-10-2020

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2020:4978](#) 14-10-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10395](#) 09-10-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:10396](#) 09-10-2020

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:8226](#) 30-09-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:9245](#) 30-09-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:4709](#) 10-09-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:9018](#) 09-09-2020

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2145](#) 11-09-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2066](#) 02-09-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:2058](#) 02-09-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1968](#) 18-08-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1791](#) 06-08-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1793](#) 06-08-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1792](#) 06-08-2020

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2020:1565](#) 22-07-2020

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-10-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 06-10-2020

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Vrachtauto is van achteren op een personenauto gebotst.
Aansprakelijkheid bestuurder vrachtauto vastgesteld.***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 10-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:4709

Zaaknummer: C/13/682627 / HA RK 20-123

Rechters: A.J. Bongers-Scheijde

Advocaten: I.E. Zwart en A.A.M. Zeeman

Wetsartikelen: 19 RVV 1990, 26 EEX-Vo Herschikt, 1019w Rv, 1019aa Rv en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

De uitlatingen van gedaagde waarin zij eiser direct of indirect van bedreiging beschuldigt zijn onrechtmatig. Verbod en rectificatie deels toegewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:9018

Zaaknummer: C/10/600562 / KG ZA 20-632

Rechters: C. Sikkel

Advocaten: P.A. Visser, K. Kasem en Allali, M. el M. el Allali

Wetsartikelen: 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging tot doodslag van ex-vriendin op drukbezocht treinstation. Slachtoffer krijgt vergoeding van immateriële schade (€ 15.000).

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 20-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:3556

Zaaknummer: 18/270087-19

Rechters: Nieuwenhuis, A. A. Nieuwenhuis, Jansen, J.Y.B. J.Y.B. Jansen en A. Jongsma

Advocaten: H.M. Terpstra

Wetsartikelen: 359 Sv, 6:96 BW, 36f Sr, 45 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Mishandeling met de dood ten gevolg. Broer van slachtoffer vordert een bedrag van € 17.500 aan affectieschade. Band tussen de broers was anders en meer bijzonder dan tussen broers van die leeftijd gebruikelijk. Beroep op hardheidsclausule slaagt; het gevorderde bedrag wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 21-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2020:4479

Zaaknummer: 16-103809-20 (P)

Rechters: N.M. Spelt, G.A. Bos en M. den Besten

Advocaten: J.L. Baar en C.H. Dijkstra

Wetsartikelen: 6:108 BW, 36d Sr, 36f Sr, 63 Sr en 300 Sr

RECHTSPRAAK

Zakharov en Varzhabetyan v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling door de politie tijdens een politieke bijeenkomst en onvoldoende effectief onderzoek naar die mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 16.000 aan immateriële schadevergoeding aan Zakharov en € 16.900 aan Turana Varzhabetyan en € 4.500 aan proceskosten aan iedere verzoeker.

Verzoekers stellen dat zij zijn mishandeld door de politie tijdens een politieke bijeenkomst en dat onvoldoende effectief onderzoek is verricht naar die mishandeling. Zij stellen onder meer dat zij met wapenstokken op het hoofd zijn geslagen en hebben het letsel aangetoond met medische rapporten en foto's. Het ERHM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM en veroordeelt Rusland tot betaling van € 16.000 aan immateriële schadevergoeding aan Zakharov en € 16.900 aan Turana Varzhabetyan en € 4.500 aan proceskosten aan iedere verzoeker.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-10-2020

Zaaknummer: 35880/14 en 75926/17

RECHTSPRAAK

***Laguna Guzman v. Spanje. Schending van artikel 11 EVRM:
disproportioneel gebruik van geweld door politie tijdens demonstratie.
Veroordeling tot betaling van € 248,10 aan proceskosten.***

Verzoekster stelt dat zij gewond is achtergelaten nadat de politie met geweld heeft ingegrepen tijdens een demonstratie. Zij stelt dat zij zelf geen geweld heeft gebruikt en dat zij niet gearresteerd is. Ook verliep de demonstratie zonder gebruik van geweld, totdat de politie ingreep. Verzoekster stelt dan ook dat er geen rechtvaardigingsgrond was voor het gebruik van geweld door de politie en dat sprake was van disproportioneel geweldgebruik. Het EHRM stelt verzoekster in het gelijk en oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 11 EVRM. Het EHRM veroordeelt Spanje tot betaling van € 248,10 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 06-10-2020

Zaaknummer: 41462/17

RECHTSPRAAK

Letselschade. Wegwerkzaamheden uitgevoerd in opdracht gemeente. Aanrijding fietser en snorfietser. Verzekeraar spreekt gemeente en aannemer aan uit hoofde van artikel 6:162 BW. Gemeente is aansprakelijk omdat plaatsen bebording een overheidstaak is die zich niet aan particulieren laat overdragen. Aannemer is opgetreden ter uitoefening overheidstaak en is zelf ook aansprakelijk. Kelderluik-criteria.

Letselschade. Wegwerkzaamheden uitgevoerd in opdracht gemeente. Aannemer plaatst borden om verkeer op fietspad naar overzijde weg te sturen. Aannemer verzuimt om dat verkeer na passeren werkzaamheden met borden terug te sturen en om tegemoetkomend verkeer met borden op tegenliggers te wijzen. Aanrijding op fietspad tussen fietser en tegemoetkomende snorfietser. Verzekeraar snorfietser heeft uitkering gedaan aan fietser en diens vordering op aansprakelijke partijen van hem gekocht. Verzekeraar spreekt gemeente en aannemer aan uit hoofde van artikel 6:162 BW. De gemeente is aansprakelijk omdat plaatsen bebording een overheidstaak is die zich niet aan particulieren laat overdragen. De aannemer is opgetreden ter uitoefening overheidstaak. Artikel 6:171 BW is niet van toepassing. De aannemer is zelf ook aansprakelijk want zij heeft haar zorgplicht tegenover verkeer op fietspad geschonden. *Kelderluik-criteria.*

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 14-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2020:4978

Zaaknummer: C/01/349773 / HA ZA 19-551

Rechters: E.J.C. Adang

Advocaten: D.D. Markvoort, A.J. Schoonen en B. Fluit

Wetsartikelen: 6:174 BW, 6:119 BW, 6:171 BW, 6:162 BW, 185 WVV, 3:94 BW en 6:163 BW

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Medeplegen van een poging gekwalificeerde doodslag.
Vergoeding immateriële schade (€ 10.000).***

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 20-10-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:8479

Zaaknummer: 21-006547-19

Rechters: P.R. Wery, Maanica, R.M. R.M. Maanica en Corthals, J. J. Corthals

Advocaten: R. Oude Breuil

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing verzoek herleven ANW-uitkering. Rechtspraak over duuraanspraken. Toegenomen arbeidsongeschiktheid kan niet leiden tot herleving van de nabestaandenuitkering. Dit zou anders zijn indien achteraf blijkt dat een nabestaande materieel altijd aan de voorwaarden voor het recht op een ANW-uitkering is blijven voldoen. Vernietiging aangevallen uitspraak, de rechtbank had het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond moeten verklaren. Geen proceskostenveroordeling.

Na het overlijden van haar echtgenoot op 10 september 2010 is aan betrokkene vanaf september 2010 een nabestaandenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW) toegekend. Bij besluit van 16 februari 2015 heeft de SVB de nabestaandenuitkering van betrokkene beëindigd met ingang van 1 februari 2015, omdat zij niet langer voldeed aan de voorwaarde dat zij ten minste voor 45% arbeidsongeschikt was. De mate van arbeidsongeschiktheid was toen vastgesteld op 43,44%.

Op 12 januari 2017 heeft betrokkene een aanvraag ingediend voor een nabestaandenuitkering, stellende dat zij voor meer dan 45% arbeidsongeschikt is. Bij besluit van 19 januari 2017 heeft de SVB aan betrokkene bericht dat de beslissing van 24 augustus 2015 niet wordt herzien.

De rechtbank heeft het bestreden besluit vernietigd voor zover het betreft het ontbreken van de beoordeling en belangenafweging met betrekking tot de duuraanspraak. De rechtbank heeft de SVB de opdracht gegeven om een nieuw besluit te nemen.

De Raad oordeelt dat de rechtbank heeft miskend dat een nabestaandenuitkering op grond van de ANW weliswaar een duuraanspraak is, maar na beëindiging niet kan herleven bij nadien toegenomen arbeidsongeschiktheid. Immers volgt uit artikel 14 lid 1 en onder b, 1 ANW dat, voor zover hier van belang, alleen de nabestaande die op en sedert de dag van overlijden van de verzekerde arbeidsongeschikt is, recht heeft op nabestaandenuitkering.

De SVB heeft op goede gronden het verzoek om de uitkeringen te laten herleven afgewezen,

zonder een aparte beoordeling met het oog op de toekomst. Naar het oordeel van de Raad is er voor de periode voorafgaand aan het herzieningsverzoek geen sprake van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden die de SVB ertoe hadden moeten brengen terug te komen van het besluit van 24 augustus 2015. Toegenomen arbeidsongeschiktheid kan niet leiden tot herleving van de nabestaandenuitkering.

Niet juist is het standpunt van de SVB dat de rechtspraak over duuraanspraken nooit van belang kan zijn bij beëindiging van een nabestaandenuitkering. Zoals de Raad eerder heeft overwogen, is het met een evenwichtige en zorgvuldige belangenafweging niet verenigbaar dat een besluit, waarbij ten onrechte geen of een te lage aanspraak is toegekend, in geval van een duuraanspraak blijvend aan de aanvrager wordt tegengeworpen (zie de uitspraak van de Raad van 13 mei 2016, ECLI:NL:CRVB:2016:1867). Als na een rechtens onaantastbaar geworden beëindiging van de nabestaandenuitkering blijkt dat de nabestaande materieel altijd aan de voorwaarden voor het recht op nabestaandenuitkering is blijven voldoen, zal de SVB hieraan in ieder geval voor de periode na het verzoek gevolgen moeten verbinden.

Vernietiging van de aangevallen uitspraak en de Raad zal, doende wat de rechtbank zou behoren te doen, het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaren. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-09-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2058

Zaaknummer: 18/3626 ANW

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bekkum

Advocaten: S. Klootwijk, Buskens, P.C.A. P.C.A. Buskens en Nicolaas, R.W. R.W. Nicolaas

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Geen sprake van schending van het beginsel van equality of arms. Geen aanleiding om op die grond een deskundige te benoemen. Voldoende gemotiveerd dat de aan de EZWb ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht geschikt zijn voor appellante. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

De Raad overweegt dat uit het arrest *Korošec* volgt dat de kern van het beginsel van equality of arms erin is gelegen dat slechts als er evenwicht bestaat tussen partijen met betrekking tot de mogelijkheid om bewijsmateriaal aan te dragen, de bestuursrechter in staat is een onafhankelijk en onpartijdig oordeel te geven. In verband met de twijfel aan de onpartijdigheid van de verzekeringsartsen van het UWV bij de vaststelling van de voor de betrokkene in aanmerking te nemen beperkingen, moet de rechter de vraag beantwoorden of de betrokkene voldoende ruimte heeft gehad tot betwisting van de medische bevindingen van de verzekeringsartsen, bijvoorbeeld door zelf medische stukken in te dienen. Er is geen reden om aan te nemen dat appellante belemmeringen heeft ondervonden bij de onderbouwing van haar standpunt dat het UWV haar beperkingen heeft onderschat.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 11-09-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2145

Zaaknummer: 18/4727 ZW

Rechters: E.W. Akkerman

Advocaten: E.J. Overwater en F.A. Put

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Diploma-eis geselecteerde functies. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Appellant is laatstelijk werkzaam geweest als onderhoudsmedewerker. Op 19 november 2015 heeft hij zich ziek gemeld met lichamelijke en psychische klachten na een ongeval. Het UWV heeft appellant in aanmerking gebracht voor ziekengeld op grond van de Ziektewet (ZW). Naar aanleiding van de eerstejaars ZW-beoordeling (EZWb) heeft het UWV de ZW-uitkering beëindigd.

Het UWV heeft het bezwaar gegrond verklaard en de ZW-uitkering een halfjaar verlengd. De rechtbank heeft het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. In hoger beroep heeft appellant aangevoerd dat hij vanwege lichamelijke en psychische klachten volledig arbeidsongeschikt is.

De Raad oordeelt dat appellant in hoger beroep zijn beroepsgronden herhaalt ten aanzien van de medische grondslag. Dit vormt geen aanleiding om anders te oordelen dan de rechtbank heeft gedaan. Zorgvuldig medisch onderzoek. Juiste medische beoordeling. Voldoende gemotiveerd dat de aan de EZWb ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht geschikt zijn. Bij de functieselectie is als uitgangspunt genomen dat appellant niet kan voldoen aan een harde diploma-eis, omdat hij het in Turkije behaalde hbo-diploma in Nederland niet heeft laten valideren. Er zijn functies geïdentificeerd waarvoor een vmbo-niveau is vereist, zonder diploma-eis. Gelet op de hogere opleiding kan appellant geacht worden te beschikken over het in de functies gevraagde niveau.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 22-07-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1565

Zaaknummer: 18/2250 ZW

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: G.Z.U. Virágh

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Terugvordering bijstandsuitkering na ontvangst schadevergoeding in verband met ongeval. In redelijkheid slechts materiële vergoeding en € 20.000 van de immateriële vergoeding vrijgelaten. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Appellante ontvangt sinds 1 november 1996 bijstand, laatstelijk op grond van de Participatiewet (PW). Appellante heeft op 28 september 2010 een ongeval gehad. In verband met de afwikkeling van de als gevolg daarvan geleden schade heeft appellante op 14 november 2014 met de verzekeraar van de aansprakelijke partij een vaststellingsovereenkomst gesloten. Zij zijn daarbij overeengekomen dat appellante in verband met de materiële en immateriële gevolgen van het ongeval een bedrag van € 133.000 aan schadevergoeding zal ontvangen, na verrekening van eerder al verleende voorschotten. De immateriële schadevergoeding bedraagt € 44.929,18. Appellante heeft de na verrekening resterende vergoeding op 26 juni 2015 ontvangen.

Het college heeft bij besluit de gemaakte kosten van bijstand over de periode van 28 september 2010 tot 1 december 2016 van appellante teruggevorderd tot een bedrag van € 19.449,18. Het college heeft een deel van de ontvangen immateriële schadevergoeding aangemerkt als naderhand met betrekking tot de periode waarover bijstand is verleend in aanmerking te nemen middelen van appellante.

Appellante betoogt dat het college het gehele bedrag van de immateriële schadevergoeding had moeten vrijlaten. Het besluit wordt in bezwaar gehandhaafd. De rechtbank heeft het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard.

De Raad oordeelt als volgt. Het college heeft van de totale schadevergoeding van € 133.000 de materiële schadevergoeding geheel en van de immateriële schadevergoeding van € 44.929,18 nog eens een bedrag van € 20.000 vrijgelaten. Hierbij heeft het college – bij gebreke van beleid hierover – aansluiting gezocht bij rechtspraak en bij eerder in andere gevallen door het college genomen besluiten. De enkele omstandigheid dat sprake is van immateriële schadevergoeding en de niet-onderbouwde stelling dat uit de hoogte van het toegekende

bedrag blijkt dat de aantasting van de persoon van appellante groot moet zijn, leiden er, anders dan appellante meent, niet toe dat het gehele bedrag aan immateriële schadevergoeding moet worden vrijgelaten. Dit standpunt van appellante gaat voorbij aan het aanvullende karakter van de bijstand. Gelet op het voorgaande kan niet worden gezegd dat het college de grenzen van een redelijke toepassing van de door de wetgever gegeven beoordelingsvrijheid te buiten is gegaan.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 18-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1968

Zaaknummer: 18/4257 PW

Rechters: G.M.G. Hink, J.J.A. Kooijman en P.W. van Straalen

Advocaten: Mahovic, R. R. Mahovic

Wetsartikelen: 31 Participatiewet en 58 Participatiewet

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Toekenning loongerelateerde WGA-uitkering. Medische gegevens die zijn overgelegd in hoger beroep zijn afkomstig uit onderzoeken na datum in geding. Nadere toelichting van verzekeringsarts dat psychische en cognitieve klachten van appellant niet leiden tot het aannemen van een beperking in rubrieken 1 en 2 FML. Deugdelijke medische grondslag en voldoende gemotiveerd. Geselecteerde functies geschikt voor appellant. Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Appellant is laatstelijk werkzaam geweest als tandarts. Op 1 juli 2015 heeft appellant zich ziek gemeld na een fietsongeval. In het kader van een aanvraag op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) heeft appellant het spreekuur bezocht van een verzekeringsarts. Deze arts heeft vastgesteld dat appellant belastbaar is met inachtneming van de beperkingen die hij heeft neergelegd in een Functionele Mogelijkhedenlijst (FML) van 25 april 2017. Een arbeidsdeskundige heeft vastgesteld dat appellant niet meer geschikt is voor het laatstelijk verrichte werk. Hij heeft vervolgens functies geselecteerd en op basis van de drie functies met de hoogste lonen de mate van arbeidsongeschiktheid berekend. Bij besluit van 10 mei 2017 heeft het UWV appellant met ingang van 28 juni 2017 een loongerelateerde WGA-uitkering toegekend, omdat hij met ingang van die datum 72,86% arbeidsongeschikt is.

Bezwaar appellant gegrond, de arbeidsongeschiktheid van appellant is in bezwaar vastgesteld op 77,86%. De hoogte van de WGA-uitkering wijzigt daarmee niet, de resterende restverdiencapaciteit wel. Het beroep van appellant is ongegrond verklaard. Zorgvuldig medisch onderzoek, geen reden om te twijfelen aan de conclusies van de verzekeringsarts, geen nieuwe objectieve medische gegevens overgelegd.

De Raad volgt de rechtbank in haar oordeel. Appellant heeft in hoger beroep geen gegevens ingebracht die twijfel doen ontstaan aan de conclusie dat met de in de FML opgenomen beperkingen voldoende rekening is gehouden met de lichamelijke klachten van appellant. De omstandigheid dat appellant in 2015 onbetwist een zeer ernstig ongeval heeft doorgemaakt met zwaar letsel ten gevolge, is niet voldoende voor het oordeel dat daarom de beperkingen

van appellant op de datum in geding, 28 juni 2017, zijn onderschat. Uit het dossier blijkt dat de medische informatie over het ongeval uit 2015 bij de beoordeling is betrokken. De nieuwe gegevens die appellant in hoger beroep in het geding heeft gebracht betreffen onderzoeken die jaren na de datum in het geding zijn verricht. De verzekeringsarts bezwaar en beroep heeft daarnaast in zijn rapporten van 2 oktober 2017 en 18 februari 2020 (nader) toegelicht waarom de psychische klachten en de gestelde cognitieve klachten van appellant niet leiden tot het aannemen van beperkingen in de rubrieken 1 en 2 van de FML. Anders dan appellant stelt, geldt voor de geselecteerde functies geen strikte diploma-eis, zoals bedoeld in de uitspraak van de Raad van 27 oktober 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:3762, naar welke uitspraak appellant heeft verwezen.

Bevestiging aangevallen uitspraak. Geen proceskostenveroordeling.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 02-09-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:2066

Zaaknummer: 18/3198 WIA

Rechters: M. Schoneveld

Advocaten: M.R. Meulenberg-ten Hoor

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Duimpees afgescheurd tijdens aanhouding hevig verzettende verdachte. Verzoek om dienstongeval aan te merken als beroepsincident is ten onrechte afgewezen. Geen restrictieve uitleg nota van toelichting. Sprake van een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Onderscheid normale werkzaamheden en bijzonder gevaarlijke situatie niet van belang. Recht op volledige schadeloosstelling. Vernietiging van de aangevallen uitspraak en de Raad voorziet zelf in de zaak door het besluit te herroepen, het dienstongeval aan te merken als een beroepsincident en te bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit. Veroordeling van de korpschef in de proceskosten in bezwaar, beroep en hoger beroep.

Betrokkene is werkzaam bij de politie. Op 1 juni 2017 heeft appellant samen met een collega naar aanleiding van een noodoproep assistentie geboden aan twee andere collega's die een verdachte onder controle probeerden te houden. Appellant probeerde transportboeien om te leggen bij de verdachte, die hevig verzet bood. Ook na meerdere waarschuwingen dat geweld zou worden gebruikt, staakte de verdachte zijn verzet niet. Bij het onder controle krijgen van de linkerarm van de verdachte ervoer appellant een stroomstoot ter hoogte van zijn rechterduim. Dit bleek achteraf veroorzaakt te zijn door het afscheuren van een pees in zijn rechterduim (het ongeval). Bij besluit van 19 juni 2017 heeft de korpschef het ongeval als dienstongeval aangemerkt.

Het verzoek van appellant om het dienstongeval aan te merken als beroepsincident is bij besluit afgewezen. De korpschef is van oordeel dat het ongeval heeft plaatsgevonden bij de uitoefening van de normale werkzaamheden waarbij geen sprake was van een bijzonder gevaarlijke, risicovolle situatie. Het beroep tegen dit besluit is ongegrond verklaard. De

rechtbank heeft tot uitgangspunt genomen dat artikel 54b Besluit algemene rechtspositie politie (Barp), hoewel imperatief geformuleerd, de korpschef beoordelingsruimte biedt om aan de hand van individuele omstandigheden te beoordelen of al dan niet sprake is van een gevaarzettende situatie. Er is niet dwingend voorgeschreven in welke gevallen een volledige vergoeding van schade dient te worden toegekend.

In hoger beroep oordeelt de Raad dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het dienstongeval dat betrokkene is overkomen niet kan worden gekwalificeerd als een beroepsincident. In het Akkoord Arbeidsvoorwaarden sector Politie 2015-2017 is afgesproken dat in het Barp een voorziening voor volledige schadeloosstelling wordt opgenomen in verband met een beroepsincident. Hieronder wordt in dit verband verstaan een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Bij de in artikel 1 lid 1 aanhef en onder pp Barp neergelegde omschrijving van het begrip beroepsincident en in het bijzonder bij het onderdeel 'gevaarzettende situatie' van die omschrijving gaat het om een in de regeling opgenomen, objectief bedoelde norm. Dit brengt mee dat de Raad het standpunt van de korpschef dat geen sprake is van een beroepsincident vol dient te toetsen. In het kader van deze toetsing zal de Raad eerst de juistheid beoordelen van de uitleg die de korpschef blijkens de door hem gehanteerde uitgangspunten aan de term 'gevaarzettende situatie' heeft gegeven.

De door de korpschef voorgestane restrictieve uitleg van artikel 1 aanhef en onder pp Barp leidt er in wezen toe dat een politieambtenaar slechts in uitzonderlijke en extreme situaties aanspraak kan maken op volledige vergoeding van de schade die hij lijdt ten gevolge van een dienstongeval. Een dergelijke uitleg verdraagt zich niet met tekst, doel en strekking van deze bepaling en kan daarom niet als juist worden aanvaard. Betrokkene heeft een zich hevig verzettende verdachte aangehouden. Met de rechtbank wordt geoordeeld dat deze situatie vergelijkbaar is met de voorbeelden van gevaarzettende situaties die zijn vermeld in de nota van toelichting bij de beroepsincidentenregeling van het Barp, in het bijzonder met de aldaar genoemde situatie van een arrestantenverzorger die een weerspannige arrestant onder controle moet houden. Dat het aanhouden van een zich verzettende verdachte behoort tot de normale werkzaamheden van een politieambtenaar, zoals de korpschef heeft aangevoerd, is niet van belang voor de beoordeling van de vraag of een dienstongeval moet worden aangemerkt als een beroepsincident.

De Raad vernietigt de aangevallen uitspraak en ziet uit het oogpunt van definitieve geschilbeslechting aanleiding om zelf in de zaak te voorzien door het besluit van 12 april 2018 te herroepen, het dienstongeval van 1 juni 2017 aan te merken als een beroepsincident en te bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit. De Raad

veroordeelt de korpschef in de proceskosten in bezwaar, beroep en hoger beroep.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1792

Zaaknummer: 19/3420 AW

Rechters: E.J.M. Heijs, C.H. Bangma en J.C.F. Talman

Advocaten: S.G. Volbeda

Wetsartikelen: 1 lid 1 sub pp Besluit algemene rechtspositie politie en 54b Besluit algemene rechtspositie politie

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Gevallen op knie tijdens aanhouding hevig verzettende verdachte. Verzoek om dienstongeval aan te merken als beroepsincident is ten onrechte afgewezen. Geen restrictieve uitleg nota van toelichting. Sprake van een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Onderscheid normale werkzaamheden en bijzonder gevaarlijke situatie niet van belang. Recht op volledige schadeloosstelling. Bevestiging van de aangevallen uitspraak en veroordeling van de korpschef in de proceskosten.

Betrokkene is werkzaam bij de politie. Op 14 april 2017 heeft betrokkene naar aanleiding van een melding van omstanders over een vechtpartij samen met collega's twee verdachten aangehouden. De verdachten probeerden zich aan de aanhouding te onttrekken door weg te rennen en liepen zich na een achtervolging in een steeg klem. Bij de aanhouding verzette een van de verdachten zich door hard tegen betrokkene te botsen, waardoor hij ten val kwam. Betrokkene is daardoor ook gevallen en hard op zijn rechterknie terechtgekomen (het ongeval). Bij besluit van 12 mei 2017 heeft de korpschef het ongeval als dienstongeval aangemerkt.

Het verzoek van betrokkene om het dienstongeval aan te merken als beroepsincident is bij besluit afgewezen. De korpschef is van oordeel dat het ongeval heeft plaatsgevonden bij de uitoefening van de normale werkzaamheden waarbij geen sprake was van een bijzonder gevaarlijke, risicovolle situatie. Het beroep tegen dit besluit is gegrond verklaard. De rechtbank is van oordeel dat het aanhouden van een verdachte die zich tegen zijn aanhouding verzet vergelijkbaar is met de vermelde voorbeelden van gevaarzettende situaties uit de nota van toelichting (*Stb.* 2016, 489). De restrictieve interpretatie van artikel 1 aanhef en onder pp Besluit algemene rechtspositie politie (Barp), die de korpschef voorstaat, vindt naar het oordeel van de rechtbank geen steun in de wet en de daarop gegeven toelichting.

In hoger beroep oordeelt de Raad dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het dienstongeval dat betrokkene is overkomen dient te worden gekwalificeerd als een beroepsincident. In het Akkoord Arbeidsvoorwaarden sector Politie 2015-2017 is afgesproken dat in het Barp een voorziening voor volledige schadeloosstelling wordt opgenomen in verband met een beroepsincident. Hieronder wordt in dit verband verstaan een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Bij de in artikel 1 lid 1 aanhef en onder pp Barp neergelegde omschrijving van het begrip beroepsincident en in het bijzonder bij het onderdeel 'gevaarzettende situatie' van die omschrijving gaat het om een in de regeling opgenomen, objectief bedoelde norm. Dit brengt mee dat de Raad het standpunt van de korpschef dat geen sprake is van een beroepsincident vol dient te toetsen. In het kader van deze toetsing zal de Raad eerst de juistheid beoordelen van de uitleg die de korpschef blijkens de door hem gehanteerde uitgangspunten aan de term 'gevaarzettende situatie' heeft gegeven.

De door de korpschef voorgestane restrictieve uitleg van artikel 1 aanhef en onder pp Barp leidt er in wezen toe dat een politieambtenaar slechts in uitzonderlijke en extreme situaties aanspraak kan maken op volledige vergoeding van de schade die hij lijdt ten gevolge van een dienstongeval. Een dergelijke uitleg verdraagt zich niet met tekst, doel en strekking van deze bepaling en kan daarom niet als juist worden aanvaard. Betrokkene heeft een zich hevig verzettende verdachte aangehouden. Met de rechtbank wordt geoordeeld dat deze situatie vergelijkbaar is met de voorbeelden van gevaarzettende situaties die zijn vermeld in de nota van toelichting bij de beroepsincidentenregeling van het Barp, in het bijzonder met de aldaar genoemde situatie van een arrestantenverzorger die een weerspannige arrestant onder controle moet houden. Dat het aanhouden van een zich verzettende verdachte behoort tot de normale werkzaamheden van een politieambtenaar, zoals de korpschef heeft aangevoerd, is niet van belang voor de beoordeling van de vraag of een dienstongeval moet worden aangemerkt als een beroepsincident.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak en veroordeelt de korpschef in de proceskosten.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1793

Zaaknummer: 19/5028 AW

Rechters: E.J.M. Heijs, C.H. Bangma en J.C.F. Talman

Advocaten: B.O. Vreeswijk

Wetsartikelen: 1 lid 1 sub pp Besluit algemene rechtspositie politie

RECHTSPRAAK

Ambtenarenrecht. Kniebreuk door wapenstok in knieholte tijdens aanhouding hevig verzettende verdachte. Het verzoek van betrokkene om het dienstongeval aan te merken als beroepsincident is ten onrechte afgewezen. Geen restrictieve uitleg nota van toelichting. Sprake van een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Onderscheid normale werkzaamheden en bijzonder gevaarlijke situatie niet van belang. Recht op volledige schadeloosstelling. Bevestiging van de aangevallen uitspraak en veroordeling van de korpschef in de proceskosten in hoger beroep.

Betrokkene is werkzaam bij de politie. Op 13 maart 2017 heeft betrokkene, tezamen met een collega, een verdachte in een woning aangehouden. De verdachte heeft zich bij de aanhouding hevig verzet. Om de verdachte enigszins onder controle te krijgen, werd hij door betrokkene op de grond gehouden en gefixeerd. Tijdens het naar de grond brengen van de verdachte kwam de wapenstok van betrokkene, die nog in de wapenstokzak zat, met grote kracht in de knieholte van betrokkene. Hierdoor heeft betrokkene een breuk in de knie opgelopen (het ongeval). Bij besluit van 30 maart 2017 heeft de korpschef het ongeval als dienstongeval aangemerkt.

Het verzoek van betrokkene om het dienstongeval aan te merken als beroepsincident is bij besluit afgewezen. De korpschef is van oordeel dat het ongeval heeft plaatsgevonden bij de uitoefening van de normale werkzaamheden waarbij geen sprake was van een bijzonder gevaarlijke, risicovolle situatie. Het beroep tegen dit besluit is gegrond verklaard. De rechtbank is van oordeel dat het aanhouden van een verdachte die zich tegen zijn aanhouding verzet vergelijkbaar is met de vermelde voorbeelden van gevaarzettende situaties uit de nota van toelichting (*Stb.* 2016, 489). De restrictieve interpretatie van artikel 1 aanhef en onder pp Besluit algemene rechtspositie politie (Barp), die de korpschef voorstaat, vindt naar het oordeel van de rechtbank geen steun in de wet en de daarop gegeven toelichting.

In hoger beroep oordeelt de Raad dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het dienstongeval dat betrokkene is overkomen dient te worden gekwalificeerd als een beroepsincident. In het Akkoord Arbeidsvoorwaarden sector Politie 2015-2017 is afgesproken dat in het Barp een voorziening voor volledige schadeloosstelling wordt opgenomen in verband met een beroepsincident. Hieronder wordt in dit verband verstaan een gevaarzettende situatie die rechtstreeks verband houdt met de uitvoering van een taak waaraan de ambtenaar zich vanwege zijn specifieke functie niet kan onttrekken. Bij de in artikel 1 lid 1 aanhef en onder pp Barp neergelegde omschrijving van het begrip beroepsincident en in het bijzonder bij het onderdeel 'gevaarzettende situatie' van die omschrijving gaat het om een in de regeling opgenomen, objectief bedoelde norm. Dit brengt mee dat de Raad het standpunt van de korpschef dat geen sprake is van een beroepsincident vol dient te toetsen. In het kader van deze toetsing zal de Raad eerst de juistheid beoordelen van de uitleg die de korpschef blijkens de door hem gehanteerde uitgangspunten aan de term 'gevaarzettende situatie' heeft gegeven.

De door de korpschef voorgestane restrictieve uitleg van artikel 1 aanhef en onder pp Barp leidt er in wezen toe dat een politieambtenaar slechts in uitzonderlijke en extreme situaties aanspraak kan maken op volledige vergoeding van de schade die hij lijdt ten gevolge van een dienstongeval. Een dergelijke uitleg verdraagt zich niet met tekst, doel en strekking van deze bepaling en kan daarom niet als juist worden aanvaard. Betrokkene heeft een zich hevig verzettende verdachte aangehouden. Met de rechtbank wordt geoordeeld dat deze situatie vergelijkbaar is met de voorbeelden van gevaarzettende situaties die zijn vermeld in de nota van toelichting bij de beroepsincidentenregeling van het Barp, in het bijzonder met de aldaar genoemde situatie van een arrestantenverzorger die een weerspannige arrestant onder controle moet houden. Dat het aanhouden van een zich verzettende verdachte behoort tot de normale werkzaamheden van een politieambtenaar, zoals de korpschef heeft aangevoerd, is niet van belang voor de beoordeling van de vraag of een dienstongeval moet worden aangemerkt als een beroepsincident.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak en veroordeelt de korpschef in de proceskosten in hoger beroep.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 06-08-2020

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2020:1791

Zaaknummer: 19/2448 AW

Rechters: E.J.M. Heijs, C.H. Bangma en J.C.F. Talman

Advocaten: Oosting, H. H. Oosting

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Werknemersaansprakelijkheid artikel 7:661 en 7:658 BW. Maatstaf opzet en bewuste roekeloosheid. Objectivering HR 14 oktober 2005, ECLI:NL:HR:2005:AU2235 (City Tax/De Boer). Voordeelstoerekening. Bevrijdend verweer. Bewijslastverdeling.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-09-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:844

Zaaknummer: 19/03138

Rechters: G.R.B. van Peurse

Advocaten: H.J.W. Alt en D. Rijpma

Wetsartikelen: 7:661 BW, 7:658 BW, 6:101 BW, 6:74 BW, 6:75 BW, 6:170 BW, 185 VVW, 7:611 BW, 2:9 BW, 6:162 BW, 149 Rv, 6:109 BW, 152 Rv, 161 Rv, 257a Sv, 255a Sv, 25 Rv, 237 Rv, 6 EVRM en 19 Rv

RECHTSPRAAK

Kort geding. Vordering van Staat om voorafgaand aan uitzending kennis te nemen van inhoud filmdocumentaire afgewezen. Staat geen spoedeisend belang meer omdat in een ander kort geding de documentairemakers en omroep is verboden de filmdocumentaire uit te zenden.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10396

Zaaknummer: C/09/600190 / KG ZA 20-920

Rechters: G.P. van Ham

Advocaten: W. Heemskerk, J.S. Bierens, J.P. van den Brink en E.W. Jurjens

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kort geding. Documentairemakers en omroep is verboden een filmdocumentaire over FIOD uit te zenden. Documentairemakers hadden ongeclausuleerd inzage in alle opsporingsgegevens; geen wettelijke grondslag; inbreuk op recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Belang bij bescherming van persoonlijke levenssfeer weegt in dit geval zwaarder dan het recht op vrijheid van expressie en persvrijheid.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10395

Zaaknummer: C/09/600363 / KG ZA 20-932

Rechters: G.P. van Ham

Advocaten: M.Ch. Kaaks, O.M.B.J. Volgenant, W. Heemskerk, J.S. Bierens, J.P. van den Brink en L. Oranje

Wetsartikelen: 3:40 BW, 6 EVRM, 7 Wet op de politiegegevens, 52 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, 19 Wpg en 7 Gw

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Moord. Toewijzing vordering tot affectieschade van €
17.500 aan twee dochters van slachtoffer.***

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:9311

Zaaknummer: 10/811015-20

Rechters: L. Feraaune, W.A.F. Damen en Janssen, L.J.M. L.J.M. Janssen

Advocaten: Asselt, H. van H. van Asselt

Wetsartikelen: 37a Sr, 36f Sr, 37b Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Doodslag en poging tot moord tijdens begrafenisritueel. Gevorderde bedragen van € 20.000 aan affectieschade per benadeelde partij toegewezen (echtgenote en drie kinderen). Overig smartengeld en shockschade afgewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 16-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:10211

Zaaknummer: 09/842310-19

Rechters: J.W. du Pon, L. Kelkensberg en N.I.S. Wallet

Advocaten: A. Aksu, Aksu-Ari, S. S. Aksu-Ari en E. Kaya

Wetsartikelen: 51f Sv, 6:108 BW, 6:95 BW, 6:106 BW, 6:97 BW, 6:96 BW, 36f Sr, 45 Sr, 57 Sr, 287 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Poging doodslag hulpverlener. Vergoeding immateriële schade (€ 15.000).

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 16-10-2020

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2020:5021

Zaaknummer: 02/226670-19

Rechters: H.E. Goedegebuur, G.H. Nomes en W. Anker

Wetsartikelen: 2.3 Wfz, 37a Sr, 37b Sr, 45 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Niertransplantatie waarna kind overlijdt. EMC medisch onzorgvuldig gehandeld? Informed consent? Deskundigenbewijs.

Medische aansprakelijkheid. Niertransplantatie waarna kind overlijdt. Ouders stellen EMC aansprakelijk voor medisch onzorgvuldig handelen. Informed consent voor niertransplantatie zou ontbreken; schending recht op family life? Verplaatste schade, overlijdensschade, schade als gevolg van gezondheidsschade (psychische klachten en overbelasting), psychische schade. Informed consent ontbrak niet, dus EMC niet aansprakelijk voor schade. Deskundigenbewijs. Schadestaatprocedure of minnelijke regeling mogelijk?

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:9245

Zaaknummer: C/10/583651 / HA ZA 19-931

Rechters: J.F. Koekebakker, B. van Velzen en M. Witkamp

Advocaten: H. Solstad en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 6:107 BW, 6:162 BW, 6:108 BW, 8 EVRM, 1:245 BW, 1:247 BW, 7:446 BW, 7:448 BW, 7:450 BW, 7:465 BW, 150 Rv, 7:453 BW, 195 Rv en 6:97 BW

RECHTSPRAAK

Vordering verzekeraar op grond van artikel 15 WAM. Niet kan als feit van algemene bekendheid worden beschouwd dat een verzekeraar van een auto geen schade vergoedt als die schade is ontstaan terwijl de bestuurder onder invloed van alcohol was. Vordering verzekeraar afgewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 30-09-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:8226

Zaaknummer: 8560941 CV EXPL 20-2423

Rechters: P.J. Jansen

Advocaten: B. Wernik

Wetsartikelen: 15 WAM